

THE CLASS DIVIDE IN URBAN INDIAN YOUTHS' LIVES; THEIR TIME-USE AND ADAPTIVE FUNCTIONING

Radhika Bapat

Pune, Leiden, 20 July 2016

Samenvatting

Het doel van de in deze dissertatie gepresenteerde studies is om na te gaan hoe Indiase jongeren van 10 – 15 jaar, met een hogere, gemiddelde of lagere Sociaaleconomische Status (SES) dagelijks hun tijd besteden en hoe dat samenhangt met hun linguïstische vaardigheden en mentale gezondheid. Er werden interviews gehouden met de jongeren over hun tijdsbesteding op de voorafgaande dag. De reconstructie van de 24 uur tijdsbesteding gebeurde per tien minuten. Er werden interviews gehouden over tenminste één doordeweekse dag en één weekenddag. Het relaas van de jongeren werd opgenomen en vervolgens woordelijk uitgeschreven. Vervolgens werden de protocollen gescoord, waarbij categorieën werden gebruikt als slaap, werk, beeldscherm gerelateerde activiteiten (t.v.- kijken, gamen, internetten), fysieke activiteiten (sport, bewegingssporten, naar huis/school lopen) en schoolwerk. Om de interbeoordeelaarsbetrouwbaarheden te berekenen zijn 20 random gekozen kinderen dubbel gecodeerd; de interbeoordeelaarsbetrouwbaarheid van iedere gescoorde categorie bleek goed. De tijd besteed aan bepaalde activiteiten is geanalyseerd in relatie tot kenmerken van jongeren zoals SES, maar ook in relatie tot hun fysieke ontwikkeling, taalvaardigheid en mentale gezondheid.

Deze studie is de eerste en enige tijdbestedingsstudie die is uitgevoerd in de staat Maharashtra in India en één van de weinige uitgevoerd in India. Het is ook de enige Indiase studie waarin aandacht bestaat voor jongeren uit alle sociale klassen en waarin zelfs laag geletterde schoolgaande jongeren zijn geïncludeerd. Er bestaat een kennisachterstand wat betreft de tijdsbesteding van juist jongeren met een lage SES-achtergrond. Deze achterstand betreft veel verschillende activiteiten, uitgezonderd wellicht (kinder)arbeid.

De stad waar de data is verzameld is Pune. Hoofdstuk 2 is een beschrijvend hoofdstuk over de opvoedings- en ontwikkelingscontext voor jongeren in Pune. De fysieke en sociale omgeving van jongeren is beschreven met veel aandacht voor verschillen tussen rijke en arme jongeren. Ook wordt ingegaan op Hindoestaanse opvoedingsgewoonten en –praktijken, en op opvattingen en denkbeelden van ouders en andere volwassenen. Zij gebruiken deze opvattingen en denkbeelden om de praktijken en gewoonten te rechtvaardigen, te bekrachtigen en te sturen. Het gezinsleven van kinderen is beschreven. Verder is uitvoerig stilgestaan bij het onderwijssysteem en de grote verschillen die bestaan tussen volledig overheidsgesteunde scholen, waar uitsluitend arme en soms ongeletterde jongeren heengaan, en privé scholen die ofwel volledig of gedeeltelijk worden bekostigd door de ouders/verzorgers van de leerlingen, en doorgaans alleen toegankelijk zijn voor jongeren van beter bemiddelde ouders. Met dit hoofdstuk is voor de lezers een kenniskader geschapen om zelf in staat te zijn bevindingen over de tijdbesteding van Indiase jongeren beter te begrijpen en om te kunnen nadenken over de link tussen de tijdbesteding van jongeren en de kwaliteit van hun functioneren in hun samenleving.

Om de betekenis van verschillen in SES-achtergrond van jongeren in stedelijke gebieden in India goed te kunnen duiden was het noodzakelijk een goede maat te hebben voor het vaststellen van die SES-achtergrond. Hoofdstuk 3 gaat over de betrouwbaarheid en de concurrente en predictieve validiteit van de “Family Affluence Scale” (FAS II). De FAS II is een maat die bestaat uit vier simpele items die samen genomen een beeld moeten geven van de socioeconomische situatie van jongeren. Hoewel deze schaal wereldwijd voor onderzoeken wordt gebruikt, ontbrak een validatie van de FAS II in India. We stelden een goede betrouwbaarheid vast. Verder hingen de scores op de FAS II samen met het type school waarop de jongeren zaten en met de kaste waartoe de familie van de jongeren behoorde. Ook werd een samenhang vastgesteld met de opleiding van beide ouders, met het niveau van het werk van de ouders, maar ook met de kwaliteit van de thuisopvoeding. Verder voorspelde de FAS II het gewicht, de lengte en de BMI van de jongeren. Al met al vertoonden FAS II scores goede concurrente en predictieve validiteit bij de jongeren in Pune.

We vervolgden de studie met een onderzoek naar de vraag hoe verschillen in SES van jongeren zich verhouden tot de duur van hun slaap en of de relatie tussen SES en slaapduur verklaard kon worden door de hoeveelheid tijd die de jongeren besteedden aan fysieke activiteit, schoolwerk en activiteiten voor of achter een beeldscherm. Het bleek dat jongeren met een hoge SES bijna anderhalf uur minder sliepen dan de laagste SES-jongeren. De lage SES-jongeren gaven aan meer

tijd te besteden aan fysieke activiteiten en aan scherm-gerelateerd werk, terwijl de hogere SES-jongeren juist meer tijd besteedden aan school. Weliswaar stelden we vast dat meer scherm-gerelateerd werk samenging met een kortere slaapduur, maar schoolwerk bleek het sterkst samen te hangen met een kortere slaapduur. Fysieke activiteit van jongeren leverde geen bijdrage aan de verklaring van de relatie tussen SES en slaapduur van jongeren. De studie laat zien dat ook India in het rijtje hoort van Aziatische landen waar hoge schoolse wensen en verwachtingen van zowel jongeren als van hun sociale omgeving samengaan met een kortere slaaptijd van de jongeren.

Ook hebben we onderzocht of verschillen in tijdbesteding van jongeren, waarvan we inmiddels weten dat ze samenhangen met verschillen in SES, ook samenhangen met hun Engelse taalvaardigheid en hun mentale gezondheid. Engelse taalvaardigheid is in India erg belangrijk omdat het meeste onderwijs in het Engels wordt gegeven en omdat de hogere vormen van vervolgonderwijs in het Engels zijn. Een minder goede mentale gezondheid is zowel voor de jongeren zelf als voor de samenleving een last. We stelden vast dat jongeren met een lage SES meer tijd besteedden aan (kinder)arbeid en slaap, maar minder aan school dan hun rijkere leeftijdgenoten. Meer (kinder)arbeid bleek samen te gaan met een minder goede Engelse taalvaardigheid en een meer problematische mentale gezondheid. De samenhang tussen schoolwerk en Engelse taalvaardigheid was sterker voor arme dan voor rijke kinderen; het lijkt er op dat juist voor armere jongeren school en schoolwerk een meer veranderende rol kunnen vervullen dan voor rijkere kinderen. Jammer genoeg stelden we ook een negatieve samenhang vast tussen de tijd besteed aan schoolwerk en tijd besteed aan (kinder)arbeid. Dit kan er op wijzen dat hier sprake is van een serieuze verdringing van de één door de ander, verwoord in een opvatting als “er moet elke dag opnieuw voldoende eten zijn en derhalve is er geen tijd voor school”. Slaap leverde geen bijdrage aan de verklaring van de samenhang tussen SES en Engelse taalvaardigheid en probleemgedrag. Het moge dan zo zijn dat Indiase jongeren gemiddeld minder slapen dan Westerse kinderen gewoon zijn te doen, dit was klaarblijkelijk niet problematisch in termen van mentale gezondheid of Engelse taalvaardigheid.

De dissertatie wordt afgesloten met een bespreking van de betekenis van de bevindingen, een analyse van beperkingen van de studie en voorstellen voor vervolgonderzoek.